

Ved Lov Nr. 124 af 4. April 1928 søgte man at raade Bod paa disse Mangler ved yderligere Støtte til Oprettelse af disse Fonds, dels i Form af et Starttilskud paa indtil 10 Kr. pr. Medlem, dels som Laan paa indtil 5 Kr. pr. Medlem; endvidere blev der ved Lov Nr. 268 af 9. November 1928 gennemført Lempelser i Reglerne for, hvornaar en Krisefond kan træde i Virksomhed. Det opnaaedes imidlertid kun, at yderligere 3 Arbejdsløhedskasser — *Den keramiske Industris, Skraatobaksarbejdernes og Tobaksarbejdernes Arbejdsløhedskasser* — oprettede Krisefonds, saaledes at der inden Gennemførelsen af Arbejdsløshedsloven af 23. Juni 1932 kun var oprettet Krisefonds af i alt 6 Arbejdsløhedskasser.

Først ved de i § 19 i Arbejdsløshedsloven af 23. Juni 1932 fastsatte Bestemmelser om *Fortsættelseskasser* (Lovens Betegnelse for de tidligere Krisefonds), der tillægger Fortsættelseskasserne betydelig større offentlig Tilskud og giver lempeligere Regler for, hvornaar Kasserne kan aabne for Udbetaling af Fortsættelseshjælpen, er der opnaaet en saadan Udbygning og Forbedring af det ved Loven af 1927 gennemførte System, at *alle* Kasser nu har oprettet Fortsættelseskasser.

Gennem Lovene om midlertidig Hjælp til arbejdsløse i Tidsrummet fra Juli 1932 til 30. September 1933, nemlig Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 og Lov Nr. 136 af 30. April 1933, samt den for Tiden fra 1. Oktober 1932 til 31. Marts 1933 gældende Lov Nr. 180 af 23. Juni 1932 om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af de anerkendte Arbejdsløhedskasser, der senest 1. Oktober 1932 har oprettet Fortsættelseskasse, er der derhos givet Arbejdsløhedskasserne Mulighed for at opsamle de fornødne Midler i de nyoprettede Fortsættelseskasser, idet de Medlemmer, der har haft Behov for Hjælp ud over den vedtægtsmæssige Understøttelse, har kunnet faa Hjælp i Henhold til de ovennævnte Love; det har derved været muligt at udsætte Paabegyndelsen af de nyoprettede Fortsættelseskassers Udbetalingsvirksomhed til 1. Oktober 1933.

Forholdet er da det, at samtlige Kasser fra 1. Oktober 1932 har oprettet Fortsættelseskasser, og at de *nyoprettede* Fortsættelseskasser er parat til at paabegynde Virksomheden den 1. Oktober 1933, medens de *inden 1. Oktober 1932 oprettede 6 Fortsættelseskasser* fortsætter med deres Udbetalinger af Fortsættelseshjælp, som de altsaa har ydet ogsaa i de Tidsrum, da de andre Arbejdsløhedskassers Medlemmer

efter Opbrug af den vedtægtsmæssige Understøttelse fik Hjælp fra Kommunerne efter de midlertidige Arbejdsløshedslove.

Da Medlemmerne af nyoprettede Fortsættelseskasser fra 1. Oktober 1933 alle vil have Adgang til Fortsættelseshjælp i 70 Dage + 70 Dage efter Forslagets § 1, forudsat at de i øvrigt opfylder Betingelserne, medens Understøttelsesretten for Medlemmerne af de 6 Fortsættelseskasser vil være *begrænset af tidligere udbetalt Fortsættelseshjælp*, saaledes at disse vil være væsentligt ringere stillet end de Kassemembers, der ikke tidligere har bidraget til en forsikringsmæssig fastsat Hjælp, maa det være en Selvfølge, at der tilstaaes Medlemmerne af de 6 Kasser den Fordel, at den inden 1. Oktober 1933 udbetalte Fortsættelseshjælp ikke kommer dem til Skade ved Beregningen af det efter Forslagets § 1 til 140 Dage forlængede Maksimum for Hjælpen, saaledes at de pr. 1. Oktober 1933 i saa Henseende stilles ganske paa lige Fod med Medlemmerne af de nyoprettede Fortsættelseskasser.

Yderligere finder man det rimeligt, at ogsaa Merudgiften ved denne Foranstaltning bæres af Statskassen. Thi selv om Medlemmerne af de paagældende 6 Fortsættelseskasser efter Opbrug af Fortsættelseshjælpen ogsaa har haft Adgang til den midlertidige Arbejdsløshedshjælp, er det indlysende, at de arbejdsløse, der har haft Adgang til 70 Dages Fortsættelseshjælp, i betydelig mindre Grad har tæret paa den midlertidige Hjælp fra Kommunerne end de arbejdsløse, der umiddelbart efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør maatte overgaa til midlertidig Hjælp — og de paagældende 6 Kasser har derved sparet det offentlige, Stat og Kommune, der afholder Udgifterne ved de midlertidige Arbejdsløshedslove, for betydelige Summer.

I Overensstemmelse hermed søges derfor ved nærværende Lovforslags § 4 tilvejebragt den fornødne Hjemmel til, at der fra 1. Oktober 1933 ved Beregning af det i Forslagets § 1 fastsatte Maksimum for Fortsættelseshjælp bortses fra den forud for 1. Oktober 1933 udbetalte Fortsættelseshjælp. Da der efter Forslagets § 1 kun foreslaas en Forlængelse af Maksimum indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder, og da de ovenfor angivne Betragtninger fører til, at den inden 1. Oktober 1933 udbetalte Fortsættelseshjælp heller ikke bør tages i Betragtning ved Beregning af det 3(4)-aarige Maksimum for Fortsættelseshjælpen, er det i § 4, Stk. 1, foreslaaet, at Adgangen til at bortse fra den tidligere udbetalte Fortsættelseshjælp skal